Mgr inż. Janusz KALISZ (Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania), mgr inż. Aneta ŁĘTOCHA (Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania), prof. dr hab. inż. Wit GRZESIK (Politechnika Opolska), dr inż. Kazimierz CZECHOWSKI (Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania):

WPŁYW FREZOWANIA NA TOPOGRAFIĘ POWIERZCHNI KRZYWOLINIOWEJ PO NAGNIATANIU STOPU ALUMINIUM

Streszczenie

Zamieszczono wyniki badań dotyczące nagniatania tocznego stopu aluminium EN AW-AlCu4MgSi(A). Analizie poddano znormalizowane parametry wysokościowe, amplitudowe oraz odległościowe chropowatości powierzchni w zależności od stanu powierzchni po obróbce frezowaniem, poprzedzającej nagniatanie. Oceniano stan powierzchni nagniatanejbadanego stopu aluminium po frezowaniu frezem ze stali szybkotnącej HSS-E i węglika spiekanego VHM.Wyniki badań wskazują na możliwość uzyskania – po sekwencyjnej obróbce stopu aluminium obejmującej kształtujące frezowanie i wykończeniowe nagniatanie – powierzchni o bardzo małej chropowatości, a ponadto, że końcowy efekt zależy od sposobu przygotowania powierzchni pod nagniatanie.

Slowa kluczowe: frezowanie, nagniatanie toczne, aluminium, topografia powierzchni

THE EFFECT OF MILLING ON THE CURVILINEAR TOPOGRAPHY OF A BURNISHED ALUMINIUM ALLOY SURFACE

Abstract

The results of roller burnishing of the aluminium alloy EN AW-AlCu4MgSi(A) are presented. Analyses are for normalized parameters of height, amplitude and distance of surface roughness, dependent on the milled surface state prior to burnishing. The analyses relate to the burnished milled alloy surface after milling by high-speed steel HSS-E and cemented carbide VHM cutters, respectively. The results indicate the possibility, after sequential initial milling and final burnishing, of obtaining a surface of very low roughness in this alloy. The end result depends on the method of surface preparation for burnishing.

Keywords: milling, ball burnishing, aluminium, surface topography.

WPŁYW FREZOWANIA NA TOPOGRAFIĘ POWIERZCHNI KRZYWOLINIOWEJ PO NAGNIATANIU STOPU ALUMINIUM

Janusz KALISZ¹, Aneta ŁĘTOCHA¹, Wit GRZESIK², Kazimierz CZECHOWSKI¹

1. WPROWADZENIE

W przemyśle coraz powszechniej stosuje się obróbkę sekwencyjną składającą się z obróbki wiórowej i następującej po niej wykończeniowej obróbki powierzchniowej zgniotem prowadzącej do zmniejszenia chropowatości powierzchni. Obróbka sekwencyjna obejmująca kolejne operacje frezowania i nagniatania realizowana na obrabiarkach sterowanych numerycznie może być stosowana również do złożonych powierzchni przestrzennych [6].

Nagniatanie, jako wykończeniowa obróbka powierzchni, zmienia nie tylko profil chropowatości/topografię powierzchni, ale także silnie oddziaływuje na utwardzenie, redystrybucję stanu naprężeń i modyfikację struktury warstwy wierzchniej. W porównaniu do szlifowania nagniatanie jest obróbką bardziej ekologiczną, ponieważ nie wytwarza pyłów i iskier oraz ogranicza emisję hałasu i zmniejsza energochłonność. Dostępne narzędzia do nagniatania umożliwiają skoncentrowanie zabiegów dla obróbki kształtującej i wykończeniowej na jednym stanowisku roboczym, co zmniejsza koszty i czas wytwarzania. Szczególne znaczenie ma to w przypadku sekwencyjnej obróbki obejmującej frezowanie i nagniatanie powierzchni złożonych [3,6].

Efekt nagniatania zależny jest od wielu czynników, m. in.: twardości i rodzaju materiału obrabianego, siły nagniatania, kształtu i wielkości elementu nagniatającego, strategii nagniatania oraz posuwu wierszowania [2]. O jakości powierzchni po nagniataniu w dużym stopniu decyduje jej stan po wstępnym frezowaniu. Mając zatem na uwadze końcowy efekt sekwencyjnej obróbki – frezowania i nagniatania – należy tak przeprowadzić frezowanie, aby uzyskać wysoką jakość powierzchni wyrobu [7].

¹ Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania, 30-011 Kraków, ul. Wrocławska 37a

² Politechnika Opolska, 45-271 Opole, ul. Mikołajczyka 5

2. CEL I METODYKA BADAŃ

W ramach prac własnych przeprowadzono badania w celu określenia w jakim stopniu struktura geometryczna powierzchni po kształtującym frezowaniu wpływa na topografię powierzchni po wykończeniowym nagniataniu kulką ceramiczną elementów ze stopu aluminium.

Próbom nagniatania poddano krzywoliniowe, wklęsłe i wypukłe, powierzchnie próbek ze stopu aluminium EN AW-AlCu4MgSi(A) o twardości 110 HB. Do badań wykonano próbki o wymiarach 80x20 mm o stałym promieniu krzywizny 250 mm, podzielone równomiernie na 6 obszarów (rys. 1).

Frezowanie, poprzedzające nagniatanie, przeprowadzono frezem kulistym o średnicy $\phi = 8$ mm w dwóch wariantach:

- wariant 1 (W1), frezowanie frezem HSS-E, parametry skrawania: $a_p = 0.5$ mm, $f_z = 0.05$ mm/ostrze, $f_{wf} = 0.5$ mm, $v_c = 350$ m/min,
- wariant 2 (W2), frezowanie frezem VHM, parametry skrawania: $a_p = 0.5$ mm, $f_z = 0.04$ mm/ostrze, $f_{wf} = 0.53$ mm, $v_c = 530$ m/min.



Rys. 1. Widok próbek wykorzystanych w badaniach z zaznaczonym kierunkiem frezowania i nagniatania: a) wklęsłej, b) wypukłej

Frezowanie (rys. 2) przeprowadzono metodą wierszowania w kierunku prostopadłym do osi Y, ze stałym odchyleniem frezu od normalnej do powierzchni o kat $\psi = 15^{\circ}$ (W1) oraz $\psi = 7.5^{\circ}$ (W2), natomiast nagniatanie w kierunku prostopadłym do kierunku frezowania [4,5]. Programy sterujące obrabiarką, tak dla frezowania, jak i nagniatania opracowano w systemie NX CAM. W celu zmniejszenia tarcia i zwiększenia trwałości narzędzi w procesie nagniatania jako środek smarujący stosowano olej maszynowy. Proces nagniatania realizowano w jednym przejściu stosując wykonany w IZTW nagniatak toczny z ceramicznym elementem nagniatającym (Si_3N_4) w kształcie kulki o promieniu 4 mm [1]. Próby nagniatania przeprowadzono ze stałym dosunięciem 0,3 mm (ugięciem sprężyny nagniataka po zetknięciu się jego elementu roboczego z powierzchnią obrabianą), posuwem roboczym $f_t = 8000$ $F_n=50 \text{ N i}$ posuwem wierszowania mm/min, siłą nagniatania $f_{wn} = (0,02;0,04;0,06;0,08)$ mm. Frezowanie i nagniatanie przeprowadzano w jednym zamocowaniu na pięcioosiowym centrum frezarskim DMC 75V Linear.





Chropowatość powierzchni po frezowaniu i nagniataniu mierzono na stykowym profilometrze TOPO 01P (konstrukcji IZTW). Przyrząd wyposażono w głowicę pomiarową o zakresie 1 mm, zakończoną końcówką diamentową o promieniu 2 µm oraz kącie stożka 60°. Pomiary prz eprowadzono z prędkością 0,5 mm/s. Dobrano odstępy próbkowania: 0,2 µm dla powierzchni nagniatanych i 1 µm dla powierzchni frezowanych w kierunku pomiaru oraz 50 µm w kierunku prostopadłym do pomiaru. Zmierzone powierzchnie poddano analizie w programie TOPOGRAFIA przystosowanym do możliwości metrologicznych przyrządu pomiarowego. Zastosowano filtrację Gaussa z długością fali *cut-off* wynoszącą 2,5 mm dla powierzchni frezowanych oraz 0,25 mm i 0,8 mm dla powierzchni nagniatanych. Wyznaczono parametry wysokościowe i amplitudowe - *Sa*, *Sp*, *Sv*, Sz oraz odległościowe - *RSm* chropowatości powierzchni.

3. WYNIKI BADAŃ

W tabeli 1 przedstawiono wartości parametrów chropowatości dla powierzchni frezowanych. Rysunek 3 przedstawia wyniki pomiarów (średnie i rozstęp) parametru *RSm.* Wartości rozstępu dla powierzchni frezowanych w wariancie 2 (W2) są mniejsze niż dla powierzchni frezowanych w wariancie 1 (W1) oraz stanowią mniejszą część wartości średniej parametru, zarówno dla powierzchni wklęsłych, jak i wypukłych. Rozstęp parametru *RSm* uzyskany po frezowaniu (W1) stanowi nawet połowę wartości średniej. Oznacza to, że powierzchnia po frezowaniu (W2) jest bardziej periodyczna, co powinno korzystnie wpłynąć na wyniki parametrów chropowatości po nagniataniu.

Oznaczenie	Wariant frezowania	Kształt powierzchni	<i>RSm</i> Średnia µm	<i>RSm</i> Rozstęp μm	Sa μm	<i>Sp</i> μm	Sv μm	Sz μm
F1	W1	wklęsłe	172,53	61,81	1,42	9,25	6,16	15,41
F2	W1	wypukłe	311,11	138,78	1,82	9,21	4,56	13,77
F3	W2	wklęsłe	533,40	38,96	2,67	7,60	4,74	12,35
F4	W2	wypukłe	535,58	29,18	2,74	8,78	4,12	12,90

Tabela 1. Uśrednione wartości parametrów chropowatości powierzchni frezowanych



Rysunki 4÷6 przedstawiają przykładowe profile chropowatości po frezowaniu (rys. 4) oraz sekwencyjnym frezowaniu i nagniataniu (rys.5 i rys. 6). Mikronierówności po frezowaniu W1 (rys. 4a) nie mają kształtu charakterystycznego dla tego rodzaju obróbki. Wzniesienia nie są zakończone pojedynczym ostrym wierzchołkiem, a profil bardziej przypomina powierzchnie po szlifowaniu. Natomiast powierzchnie uzyskane po frezowaniu w wariancie (W2) są okresowe, o ostrych wierzchołkach (rys.4 b).



Rys. 4. Przykładowe profile chropowatości po frezowaniu: a) wariant 1 (W1), b) wariant 2 (W2)

Można zauważyć, że profile powierzchni po frezowaniu (W2) i nagniataniu zarówno powierzchni wklęsłych (rys. 5b), jak i wypukłych (rys. 6b) są symetryczne względem linii średniej. Natomiast w profilach po frezowaniu w wariancie (W1) przeważają głębokie wgłębienia. Skutkiem są różnice w rozkładzie udziału materiałowego.

Analizując mapy warstwicowe powierzchni po sekwencyjnej obróbce frezowaniem i nagniataniem (rys. 7) zauważyć można różnicę w jakości powierzchni w zależności od sposobu poprzedzającego frezowania. Na mapie warstwicowej powierzchni po frezowaniu (W1) można zauważyć kilka obszarów o dużym zagęszczeniu warstwic (rys. 7a), co świadczy o występowaniu losowych, bardzo głębokich wgłębień, natomiast po frezowaniu (W2) warstwice układają się równomiernie w całym zmierzonym obszarze (rys. 7b).



Rys. 5. Przykładowe profile chropowatości powierzchni po sekwencyjnej obróbce: a) frezowanie (W1) i nagniatanie, b) frezowanie (W2) i nagniatanie. Powierzchnia wklęsła, siła nagniatania $F_n = 50$ N, posuw wierszowania $f_{wn} = 0.04$ mm



Rys. 6. Przykładowe profile chropowatości powierzchni po sekwencyjnej obróbce: a) frezowanie (W1) i nagniatanie, b) frezowanie (W2) i nagniatanie. Powierzchnia wypukła, siła nagniatania $F_n = 50$ N, posuw wierszowania $f_{wn} = 0.04$ mm



Rys. 7. Przykładowe mapy warstwicowe powierzchni: a) frezowanej (W1) i nagniatanej, b) frezowanej (W2) i nagniatanej. Powierzchnie wklęsłe, siła nagniatania $F_n = 50$ N, posuw wierszowania $f_{wn} = 0,04$ mm

Tabela 2 przedstawia uśrednione wartości parametrów chropowatości powierzchni nagniatanych po uprzednim frezowaniu w obu wariantach.

f_{wn}	Wariant fre-	Vartalt prábla	Sa	Sp	Sv	Sz
mm	zowania	Ksztań probki	μm	μm	μm	μm
0,02	W1	wklęsła	0,022	0,223	0,314	0,537
		wypukła	0,022	0,116	0,210	0,327
	W2	wklęsła	0,015	0,106	0,150	0,256
		wypukła	0,019	0,127	0,132	0,259
0,04	W1	wklęsła	0,020	0,201	0,414	0,615
		wypukła	0,019	0,144	0,184	0,327
	W2	wklęsła	0,016	0,111	0,138	0,249
		wypukła	0,017	0,131	0,197	0,328
0,06	W1	wklęsła	0,043	0,159	0,373	0,531
		wypukła	0,035	0,593	0,743	1,337
	W2	wklęsła	0,030	0,152	0,175	0,328
		wypukła	0,029	0,126	0,155	0,281
0,08	W1	wklęsła	0,106	0,419	0,869	1,288
		wypukła	0,075	0,276	0,674	0,949
	W2	wklęsła	0,069	0,298	0,328	0,627
		wypukła	0,076	0,327	0,364	0,691

Tabela 2. Uśrednione wartości parametrów chropowatości powierzchni nagniatanych po frezowaniu frezem HSS-E (W1) i VHM (W2);siła nagniatania $F_n = 50$ N

Rysunki 8 ÷ 11 przedstawiają kolejno wartości parametrów chropowatości powierzchni: *Sa*, *Sz* oraz jej składowych *Sp* i *Sv* w zależności wartości posuwu wierszowania. Najlepsze wyniki z punktu widzenia zmniejszenia chropowatości powierzchni uzyskano po frezowaniu (W2) i nagniataniu z posuwem $f_{wn} = 0,02$ mm i 0,04 mm. Charakterystyczne dla tego procesu są małe rozrzuty wartości zmierzonych parametrów chropowatości, co może świadczyć o tym, że powierzchnia jest jednorodna. Najmniej korzystne wyniki uzyskano po frezowaniu (W1) i nagniataniu z posuwem wierszowania $f_{wn} = 0,08$ mm.



Rys. 8. Wyniki pomiaru parametru chropowatości *Sa* dla powierzchni nagniatanych: N1–N3 – wklęsłe, po frezowaniu (W1); N4–N6 – wypukłe, po frezowaniu (W1); N7–N9 – wklęsłe, po frezowaniu (W2); N10–N12 – wypukłe, po frezowaniu (W2)



Rys. 9. Wyniki pomiaru parametru chropowatości *Sp* dla powierzchni nagniatanych: N1–N3 – wklęsłe, po frezowaniu (W1); N4–N6 – wypukłe, po frezowaniu (W1); N7–N9 – wklęsłe, po frezowaniu (W2); N10–N12 – wypukłe, po frezowaniu (W2)



Rys. 10. Wyniki pomiaru parametru chropowatości Sv dla powierzchni nagniatanych: N1–N3 – wklęsłe, po frezowaniu (W1); N4–N6 – wypukłe, po frezowaniu (W1); N7–N9 – wklęsłe, po frezowaniu (W2); N10–N12 – wypukłe, po frezowaniu (W2)



Rys. 11. Wyniki pomiaru parametru chropowatości *Sz* dla powierzchni nagniatanych: N1–N3 – wklęsłe, po frezowaniu (W1); N4–N6 – wypukłe, po frezowaniu (W1); N7–N9 – wklęsłe, po frezowaniu (W2); N10–N12 – wypukłe, po frezowaniu (W2)

Wszystkie wartości poddanych analizie parametrów chropowatości powierzchni nagniatanych po uprzednim frezowaniu (W1) mają duże rozrzuty, co świadczy o dużej niejednorodności powierzchni. Rozstępy parametrów chropowatości powierzchni po sekwencyjnej obróbce frezowaniem (W2) i nagniataniu są znacząco mniejsze. Wyjątek stanowi parametr *Sa*, którego wartości i rozstęp są podobne po frezowaniu w obu wariantach i nagniataniu. Świadczy to o tym, że parametr *Sa* nie odzwierciedla wiarygodnie stanu mierzonej powierzchni nagniatanej.

4. PODSUMOWANIE

Nagniatanie po frezowaniu jest procesem złożonym, a końcowy efekt zależy od sposobu przygotowania powierzchni do nagniatania. Dlatego też operację składająca się z tych dwóch zabiegów technologicznych należy traktować całościowo.

Wyniki badań wskazują na możliwość uzyskania po sekwencyjnej obróbce stopu aluminium obejmującej kształtujące frezowanie i wykończeniowe nagniatanie powierzchni o bardzo małej chropowatości. Uzyskano powierzchnie o parametrach chropowatości *Sa* i *Ra* poniżej 0,02 μ m. W analizie topografii powierzchni po nagniataniu nie można ograniczyć się wyłącznie do parametru amplitudowego *Sa* lub *Ra*, z powodu niepełnej informacji o izotropowości powierzchni.

LITERATURA

- CZECHOWSKI K., POLOWSKI W., KALISZ J., JANCZEWSKI Ł., TOBOŁA D., WSZOŁEK J., Zestaw narzędzi do obróbki nagniataniem na obrabiarkach sterowanych numerycznie". Innovative Manufacturing Technology 2, Kraków, 2012, 77-100,
- [2] GROCHAŁA D., CHMIELEWSKI K., OLSZAK W., Badania wpływu technologicznych parametrów frezowania i nagniatania na topografię powierzchni. XII Konferencja Naukowa Technologia obróbki przez nagniatanie. Dysk CD, Mechanik, 2014 R. 87, nr 11, , 90-99
- [3] KALISZ J., ŻAK K., GRZESIK W., CZECHOWSKI K., Characteristics of surface topography after rolling burnishing of EN AW-ALCU4MGSI(A) aluminium alloy. Journal of Machine Engineering Vol 15, No. 1, 2015, 71-80
- [4] KALISZ J., CZERWIŃSKI A., JANCZEWSKI Ł., CZECHOWSKI K., POLOWSKI W., TOBOŁA D., Wybrane aspekty modyfikacji struktury geometrycznej powierzchni po frezowaniu za pomocą nagniatania tocznego i ślizgowego. Obróbka skrawaniem interakcja proces-obrabiarka, VII Szkoła Obróbki Skrawaniem, Mierzęcin, 2013, 201-208. Dysk CD: Mechanik, 2013, 8-9.
- [5] KALISZ J., JANCZEWSKI Ł., CZECHOWSKI K., POLOWSKI W., Wybrane aspekty nagniatania tocznego powierzchni frezowanych. Innovative Manufacturing Technology 2013, Kraków, 2013, 201-212.
- [6] PRZYBYLSKI W., Technologia obróbki nagniataniem. Warszawa, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, 1987.
- [7] SOSNOWSKI M., GROCHAŁA D.: "Problemy technologii nagniatania powierzchni przestrzennych złożonych na centrach obróbkowych". Mechanik, 2011, 1, 14-18.